

دوّم: وقوف در عرفات

دوّم: وقوف در عرفات

- م ۴۸۱ - دوّمین عمل واجب حج، وقوف در عرفات است. عرفات محلّی مشهور نزدیک مکه است.
- م ۴۸۲ - وقوف در عرفات از عبادات است و باید با نیت قربت باشد که شرایط آن در نیت احرام بیان شد.
- م ۴۸۳ - منظور از وقوف، حضور در عرفات است، خواه سواره باشد یا پیاده یا خوابیده یا ایستاده.
- م ۴۸۴ - احتیاط واجب آن است که مُحرم از زوال روز نهم - ظهر شرعی - تا غروب شرعی (وقت نماز مغرب) در عرفات حضور داشته باشد؛ هر چند بعید نیست که تأخیر به اندازه ی ادای نماز ظهر و عصر به صورت جمع با مقدمات آن، جایز باشد.
- م ۴۸۵ - وقوف از ظهر روز عرفه تا وقت نماز مغرب واجب است، اما مقدار رکنی آن، به اندازه ای است که وقوف بر آن صدق کند، هر چند یک یا دو دقیقه باشد. بنابراین اگر عمداً و با اختیار، حتی این مقدار را انجام ندهد، حج باطل است.
- م ۴۸۶ - خارج شدن از عرفات پیش از غروب شرعی، حرام است و اگر مُحرم عمداً پیش از غروب خارج شود و برگردد، معصیت کرده است؛ اما حُجّش صحیح است و باید یک شتر کقاره بدهد و بنا بر احتیاط واجب عید قربان ذبح کند و احتیاط مستحب است که ذبح در منا باشد و اگر از دادن کقاره ناتوان باشد، هجده روز روزه بگیرد و اگر پیش از غروب به عرفات برگردد، کقاره واجب نیست.
- م ۴۸۷ - اگر بر اثر فراموشی یا ناآگاهی از مسئله، پیش از وقت نماز مغرب از عرفات بیرون رود، در صورتی که قبل از پایان وقت وقوف متوجه شود، واجب است برگردد و اگر برگردد، معصیت کرده است، اما کقاره ای بر عهده اش نیست و اگر پس از پایان وقت متوجه شود، تکلیفی ندارد.